ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΕΝΩΘΕΙΤΕ !

Δευτέρα 29 τοῦ Μάρτη 1948

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Ἡ ἐργασία μας μπορεῖ πραγματικὰ νὰ κάνει νὰ γεννηθοῦν ἀμφιβολίες καὶ νὰ διεγείρει τὴ δυσπιστία· μὰ ΟΧΙ πρὸς τὴν ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ἀλλὰ πρὸς τοὺς στραγγαλιστές της. Κι' αὐτὸς ἴσα—ἴσα εἶναι ὁ σκοπὸς ποὺ βάλαμε. Γιατὶ ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ κι' ὄχι τὸ ψέμα εἶναι ὁ κινητήρας τῆς προόδου.

(ΤΡΟΤΣΚΥ)

Διευθύνεται ἀπὸ	Ὑπεύθυνος	Γράμματα — Ἀνταποκρίσεις	1η Χροονιά — 28ο Φύλλο	Συνδρομὲς Ἐσωτερικοῦ	Κυκλοφορεῖ κάθε Δευτέρα
ΣΥΝΤΑΧΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ	ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΔΗΣ	ΛΕΥΚΩΣΙΑ – ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ 1	ΛΕΥΚΩΣΙΑ – ΚΥΠΡΟΥ	ΧΡΟΝΙΑΤ. 10/- ΕΞΑΜΗΝΗ 5/-	ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΕΝΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ
ΑΣ ΑΝΤΙΤΑΞΟΥΜΕ ΤΗ ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΜΑΣ ΕΠΙΘΕΣΗ

Δὲ μποροῦσε νὰ γίνει διαφορετικά. Ὅλη ἡ ἀντίδραση συνασπίστηκε γιὰ νὰ χτυπήσει τὸ μεγαλειώδικο ἀγῶνα τῶν μεταλλωρύχων, ποὺ συνεχίζεται ἐπὶ 2 1)2 ὁλάκερους μῆνες μὲ τὸ ἴδιο σθένος κι' ἀποφασιστικότητα ὅπως καὶ τὴν πρώτη μέρα. Ἐκκλησία καὶ κράτος, τοκογλύφοι καὶ ἔμποροι, ἐργοστασιάρχες καὶ τσιφλικάδες, τραπεζίτες καὶ νεοσυντεχνιακοὶ λακέδες, συνασπιστήκανε γιὰ νὰ χτυπήσουνε τὸ ὀργανωμένο προλεταριᾶτο καὶ νὰ τὸ ρίξουνε ξανὰ πίσω στὰ μαῦρα χρόνια τῆς καταπίεσης καὶ τῆς παρανομίας. Πρῶτα ὁ Πολύκαρπος ξεσπάθωσε ἐνάντια στὴν ἡγεσία τοῦ κινήματος καί, σὰν ἕνας φανερὸς χαφιές, συστήνει στὸ ξένο καταπιεστὴ τὴ σύλληψη καὶ φυλάκιση τῆς ἐργατικῆς ἡγεσίας. Σχίζει τὰ ροῦχα του κι' ἀπειλεῖ τὸ πᾶν, γιατί—λέει—ἡ ἡγεσία... ὠργάνωσε κ' ἐξετέλεσε τὶς δυναμιτιστικὲς ἀπόπειρες ἐνάντια στὰ τσιράκια καὶ τοὺς πράχτορες τοῦ Ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη, ἔρχεται ὁ Μακάριος, σεκοντάροντας τὸν Πολύκαρπο, μὲ τοὺς «Σταυρούς», «Θεούς», καὶ «εὐχολόγια» του νὰ ὑστήσει, σὰν ἕνα πληρωμένος πράχτορας, στοὺς ἀπεργοὺς νὰ στραφοῦνε πίσω στὴ δουλειά τους κι' ὁ ..«Θεός» θὰ ἱκανοποιήσει τὰ αἰτήματά τους, «Ἂν ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΑ»!!!

Ἡ δεξιοφροσύνη, ἐνῶ καταπ'νει τὴ γλῶσσα της γιὰ τοὺς σκοτωμοὺς καὶ τὸ ἀνθρωπομάζωμα τῶν ἀπεργῶν, ποὺ κάνει καθημερινὰ ἡ ἀστυνομία, δὲ χάνει οὔτε εὐκαιρία ποὺ νὰ μὴ φωνάξει πὼς ἀπειλεῖται ἡ ζωὴ τοῦ... λαοῦ (;) ἀπὸ τίς... δυναμιστικὲς ἀπόπειρες τῶν «ἀναρχοκομμουνιστῶν»!

Καὶ σ' ἐπιστέγασμα τῶν πιὸ πάνω, ἔρχεται ἡ ξένη ἰμπεριαλιστικὴ Κυβέρνηση νὰ δηλώσει πώς.... «δὲν μπορεῖ νὰ ἐπέμβει, γιατὶ δὲν τῆς ἐπιτρέπει ὁ Νόμος»!! Καὶ μάλιστα, πιὸ κάτω, ὄχι μονάχα δικαιώνει τὴ δολοφονικὴ στάση τῶν ὀργάνων της ἀπέναντι τῶν ἀπεργῶν, μὰ ἀπειλεῖ πὼς θὰ «χτυπήσει τὴν β'αν» ποὺ τὴ ρίχνει πάνω στὴ ράχη τῶν ἀπεργῶν καὶ τῆς ἡγεσίας τους, λέγοντας πὼς οἱ μέθοδες αὐτὲς «ἀποτελοῦν ἀπειλὴν διὰ τὴν κοινότητα ἐν γένει καὶ ὅλοι οἱ ὀρθοφρονοῦντες θὰ συνασπισθοῦν διὰ τὴν καταπολέμησίν της» (!)

Μὰ οἱ προλετάριοι τῆς Κύπρου, κ' οἱ σύμμαχοί τους φτωχομεσαῖοι κι' ἀγρότες, ἕνα μονάχα τάξανε σὰ σκοπό τους : ΤΗΝ ΠΛΕΡΙΑ ΚΙ' ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗ ΝΙΚΗ! Τίποτας δὲ μπορεῖ νὰ τοὺς λυγίσει τὴ θέληση ν' ἀγωνιστοῦνε ὡς τὸ τέλος. Μάθανε νὰ κρίνουνε καὶ νὰ ξεχωρίζουνε τοὺς ἐχθρούς τους, ὅποια μάσκα κι' ἂν φορέσουνε.

Ἂς τὸ καταλάβουνε ὅλοι οἱ λογῆς-λογῆς ἐχθροὶ τῶν προλεταρίων : Οἱ ἀπειλὲς γιὰ σύλληψη τῆς ἡγεσίας καὶ τῶν πρωτοπόρων μαχητῶν τῆς ἐργατικῆς τάξης, δὲ μποροῦνε νὰ πτοήσουνε τὸ ἠθικὸ καὶ νὰ κάμψουνε τὴ θέληση τῶν ἀγωνιστῶν γιὰ τὴ νίκη. Ἡγεσία καὶ λαὸς εἶναι ἕνα. Δὲ μπορεῖ, μέσα σ' αὐτὸ τὸ μεγαλειώδικο ἀγῶνα, νὰ ξεχωρίσει ὁ καταπιεστὴς ἡγεσία καὶ μᾶζα. Γιατὶ ὅλοι οἱ ἀγωνιστὲς εἶναι στὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ ἀγῶνα, ὅλο τὸ προλεταριᾶτο τῆς Κύπρου εἶναι πάνω στὶς ἐπάλξεις. Ἕνα συλλαμβάνει καὶ δέκα πέρνουνε τὴ θέση του. Δὲ μπορεῖ, ὅσα μέσα κι' ἂν χρησιμοποιήσει, νὰ λυγίσει τὸ ἠθικὸ τῶν ἀγωνιστῶν μας. Οὔτε αὐτοὺς τοὺς «Θεοὺς» καὶ τοὺς «Σταυρούς» της κι' ἂν χρησιμοποιήσει. Οἱ προλετάριοι μάθανε τί σημαίνει Θρησκεία καὶ Ἐκκλησία. Τόσα χρόνια μέσα στὰ τρ'σβαθα καὶ σκοτεινὰ ἔγκατα τῆς γῆς κανένας «Θεός» δὲν τοὺς «ἐλυπήθηκε», οὔτε τοὺς χάρισε μιᾶς στιγμῆς εὐτυχία. Αὐτοὶ χαροπαλεύανε καὶ βγάζανε τὸ μετάλλευμα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς γῆς, κ' οἱ ἄλλοι τσουγκρίζανε τὰ χρυσὰ ποτήρια τους πίνοντας καὶ διασκεδάζοντας σὲ βάρος τοῦ λαοῦ. Δὲν εἶναι γι' αὐτοὺς οἱ «Θεοὶ» οὔτε οἱ συστάσεις τοῦ «ἐκπροσώπου του στὴ γῆ», τοῦ κοινοῦ πράχτορα τοῦ Ἀμερικάνικου καὶ ντόπιου κεφαλαίου.

Μὰ οὔτε καὶ οἱ ἀπειλὲς τῆς ξένης ἰμπεριαλιστικῆς κυβέρνησης εἶναι ἱκανὲς νὰ σπάσουνε τὴ γρανιτένια θέληση τῶν ἀγωνιστῶν μας. Ξέρει πολὺ καλὰ ἡ Κυβέρνηση πὼς οἱ προλετάριοι τῆς Κύπρου δὲν πτοοῦνται ἀπὸ τέτοιες ἀπειλές. Περάσανε πολλὲς τέτοιες δοκιμασίες. Οὔτε ἡ φυλάκιση τῆς Π.Σ.Ε., οὔτε οἱ πολύχρονες φυλακίσεις ἀγωνιστῶν, οὔτε τὸ σημερινὸ ἀνθρωπομάζωμα στὴν περιοχὴ τῶν μεταλλείων, μπορεῖ νὰ φέρει ἀποτέλεσμα. Μονάχα τ' ἀντίθετο : νὰ φουντώσει τὴν ἀγανάχτησή καὶ ν' ἀτσαλώσει τὴ θέληση γι' ἀγῶνα.

Ὁ καιρὸς περνάει καὶ κανένα σημάδι, γιὰ λύση τῆς ἀπεργίας. Ὁ καθένας καταλαβαίνει πὼς ὁ ἀγῶνας, δὲ μπορεῖ νὰ κερδισθεῖ μὲ τὴν ἀναμονή. Χρειάζεται κινητοποίηση. ΜΑΖΙΚΗ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ. Τὸ παράδειγμα τῶν συναδέλφων μας τῶν ἄλλων χωρῶν ἂς μᾶς δείξει τὸ δρόμο. Οἱ τελευταῖες ἀπεργίες στὴ Γαλλία καὶ Ἰταλία ἂς γίνουνε γιὰ μᾶς παράδειγμα γιὰ μίμηση. Ὅλη ἡ ἐργατικὴ τάξη τῆς Κύπρου ἂς σταθεῖ στὸ πόδι. Μὲ τὰ λεφτὰ μονάχα, δὲ λύεται ὁ ἀγῶνας. Χρειάζεται ἡ ἠθικὴ ἐνίσχυση. Κι' ὄχι Ἀκαδημαϊκή. Ἐνίσχυση στὴν πράξη. Τὄπαμε κι' ἄλλοτε. ΜΟΝΑΧΑ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΘΑ ΚΕΡΔΙΣΕΙ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ. Νὰ κινητοποιηθοῦνε ἄμεσα τὰ νευραλγικὰ ἐπαγγέλματα. Νὰ χτυπήσουμε καὶ Κυβέρνηση καὶ ἀντίδραση στὸ νευραλγικό τους σημεῖο. Οἱ ψουμάδες, οἱ τυπογράφοι, οἱ ἀχθοφόροι, σιωφέρηδες κ' ἐργάτες μεταφορῶν, οἱ σιδηροδρομικοὶ καὶ τηλεγραφικοί-τηλεφωνικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ἐργάτες ἠλεχτρισμοῦ, ὅλοι πρέπει νὰ κινητοποιηθοῦνε γεὰ νὰ ἐκβιάσουμε τὴν ποθητὴ γιὰ μᾶς λύση, τὴν ἱκανοποίηση τῶν αἰτημάτων τῶν ἀπεργῶν μας. Οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα πάντοτε γίνουνται ἀπὸ τὸ λαό. Καὶ σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση ὁ λαὸς θ' ἀναγκάσει τὴν Κυβέρνηση, νὰ κάνει τὸ νόμο γιὰ τὴν ἐπέμβασή της ὑπὲρ τῶν ἀπεργῶν. Ἀλλὰ μονάχα μὲ ἀγῶνα, μονάχα μὲ τὴ μαζικὴ πάλη. Ὁ καιρὸς περνᾶ. Δὲ μποροῦμε ν' ἀφίσουμε τὴν ἀπεργία νὰ ἐκφυλιστεῖ. Ἐμπρός, σύντροφοι. Ἂς μὴ πτοηθοῦμε ἀπὸ τὶς ἀπειλὲς καὶ τὴ βία. Ἡ νίκη ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐμᾶς. ΚΑΙ ΘΑ ΤΗΝ ΚΕΡΔΙΣΟΥΜΕ!

ΑΠ' ΑΦΟΡΜΗ ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΜΑΣ

Πήραμε καὶ δημοσιεύουμε τὴν πιὸ κάτω ἐπιστολὴν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Α.Μ.Ο.Λ. Λάρνακος, σχετικὰ μὲ τὴ διάλεξη γιὰ τοὺς μεταλλωρύχους ποὺ δόθηκε στὸ πιὸ πάνω σωματεῖο τὴν Κυριακὴ 15.2.48:

«Παρακαλοῦμε τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος σας, ὅπως μᾶς παραχωρήση λίγο χῶρο διὰ νὰ δημοσιευθῆ τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦ Σωματείου μας.

Ὁ «Ἐργάτης» ἐζήτησεν νὰ ἐκμεταλλευθῆ μίαν ὑπόθεσιν ποὺ εἶναι εἰς βάρος καὶ τῶν τροσκιστῶν, γιατὶ πραγματικὰ ἔλαμψαν διὰ τῆς ἀπουσίας τους, ἀπὸ αὐτὴν τὴν πρακτικὴν δουλειὰν διὰ τοὺς μεταλλωρύχους.

»Ἔχουμεν ὑπ' ὄψιν μας ποῖοι εἶναι οἱ σκοποί τους. Ἐξεκίνησαν τὴν κριτικὴν στὸ μέσον τοῦ Ἀγῶνος τῶν Μεταλλωρύχων. Κανεὶς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κρίνη καὶ νὰ κατακρίνη προτοῦ κλείση ἕνας ἀγῶνας καὶ ὅποιοι ἀκολουθοῦν αὐτὴν τὴν τακτικὴν βλάπτουν τὸ κίνημα καὶ εἶναι διασπαστές. Ἐὰν νομίζουν ὅτι αὐτὸ τὸ ἐργατικὸν κέντρον θὰ τοὺς δώση τροφήν, διὰ νὰ τραφοῦν, αὐταπατῶνται.. Τὸ Α.Μ.Ο.Λ., ἠργάσθη καὶ θὰ ἐργασθῆ νὰ τοὺς ἀφαιρέση τὴν τροφὴν ἀπὸ ἐκείνους ποὺ τοὺς τρέφουν.

»Καταδικάζουμεν τὸν ἐπιστολογράφον διὰ τὴν ἐνέργειάν του, ποὺ χωρὶς νὰ πάρη τὴν ἄδειαν τοῦ σωματείου, ἔστειλε αὐτὲς τὲς εἰδήσεις. Ἐπίσης καὶ διὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ὁμιλίας στὸν «Ἐργάτην», χωρὶς τὴν ἄδειαν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ Γραμματεύς».

*

Ὅπως φαίνεται ξεκάθαρα ἀπὸ τὴν πιὸ πάνω ἐπιστολή, ἡ ὅλη διαμαρτυρία τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Α.Μ.Ο.Λ., εἶναι προκατειλημμένη καὶ σκοπὸ ἔχει νὰ δικαιολογήσει τὴ σαμποταριστικὴ στάση τῶν σταλινικῶν ἀπέναντι στὴ διάλεξη. Κατηγορεῖ τοὺς τροτσκιστὲς Λάρνακας πὼς «ἔλαμψαν διὰ τῆς ἀπουσίας τους», ἐνῶ ἀγνοεῖ τὸ γεγονὸς τοῦ σαμποταρίσματος τῆς διάλεξης ἐκ μέρους τῶν Σταλινικῶν. Βέβαια κ' οἱ σύντροφοι τῆς Λάρνακας εἶναι κατακριτέοι, γιατὶ δὲν πήρανε μέρος στὴ διάλεξη. Μὰ αὐτὸ τὸ γεγονὸς δὲν ἔπρεπε νὰ πειράξει τόσο τὰ νεῦρα τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Α.Μ.Ο.Λ., καὶ νὰ κατηγορήσει μὲ τέτοιο τρόπο τοὺς τροτσκιστὲς καὶ νὰ μὴ ἀναφέρει ἔστω καὶ μιὰ λέξη γιὰ τοὺς Σταλινικούς, ποὺ ὄχι μόνο δὲν λάβανε μέρος στὴ διάλεξη, μά, ἀντίθετα, τὴ σαμποτάρανε μὲ ὅλες τους τὶς δυνάμεις καὶ μὲ ὅλα τὰ μέσα (ἀπὸ τὴ συκοφαντία ὥς τὴν ἀπειλή, κι' ἀπὸ τὴν ἀπειλὴ ὥς τὸ ψεῦδος).

Πιὸ κάτω, ἡ ἐπιστολὴ ἀναφέρει πὼς ἡ κριτική μας γιὰ τὴ στάση τῆς ἡγεσίας τῆς Λάρνακος ἀπέναντι στὴ διάλεξη εἶναι διασπαστικὴ ἐνέργεια γιὰ τὸν ἀγῶνα τῶν Μεταλλωρύχων. Ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο συμβαίνει, φίλοι τοῦ Α.Μ.Ο.Λ. Σκοπός μας πάντα ἤτανε καὶ εἶναι ἡ κριτικὴ κ' ἡ σωστὴ ἐχτίμησι τῆς πορείας μιανοῦ ἀγῶνα. Ἂν δὲν κρίνουμε καὶ κατακρίνουμε τυχὸν παραστρατήσεις ὁποιωνδήποτε κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ἀγῶνα, τότε πότε πρέπει νὰ τὸ κάνουμε; Μετὰ τὴ λήξη τοῦ ἀγῶνα; Αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ τὸ διανοηθεῖ κανένας συνεπὴς ἀγωνιστής, γιατὶ ἂν δὲν περιφρουρήσει καὶ δὲν ὑποδείξει τὸ σωστὸ δρόμο ποὺ πρέπει ν' ἀκολουθήσει ἕνας ἀγῶνας, δὲν μπορεῖ νὰ ὀνομάζεται ἀγωνιστής. Καθῆκο του εἶναι νὰ μπεῖ μέσα στὸν ἀγῶνα, νὰ τὸν κάνει χτῆμα του, νὰ ρίξει ὅλες του τὶς δυνάμεις στὸ πεδίο τῆς μάχης καὶ ταυτόχρονα νὰ δείχνει τὸ σωστὸ δρόμο ποὺ πρέπει ν' ἀκολουθήσουν οἱ ἐργάτες καὶ νὰ καταπολεμᾶ μὲ τὸ ἴδιο σθένος ὅλες τὶς τυχὸ λοξοδρομήσεις καὶ προδοσίες ὁποιωνδήποτε, εἴτε αὐτοὶ βρίσκουνται μέσα στοὺς ἁπλοὺς ἀγωνιστὲς εἴτε ἐπικεφαλῆς εἴτε ΕΞΩ ἀπὸ τὸν ἀγῶνα. Ἂν δὲν τὸ κάνει αὐτὸ κ' ἔρθει στὸ τέλος, «μετὰ τὸ μπαϊράμι», νὰ κάνει τὴν κριτική του, θἆναι ἀργά, πολὺ ἀργά, γιὰ νὰ προλάβει ἢ νὰ διορθώσει μιὰ κατάσταση, ποὺ δημιουργήθηκε, ἐνῶ αὐτὸς στεκότανε ἀπαθὴς καὶ ......περίμενε νὰ τελειώσει ὁ ἀγῶνας γιὰ νὰ «κρίνει καὶ νὰ κατακρίνει» τὴν πορεία του.

Ἐπίσης, ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Α.Μ.Ο.Λ. κατακρίνει τὴν ἐνέργεια τοῦ «ἐπιστολογράφου» μας, γιατὶ μᾶς ἔστειλε τὴν εἴδηση....«χωρὶς νὰ πάρει τὴν ἄδεια τοῦ σωματείου»! Εἶναι πολὺ ἄστοχη ἡ «καταδίκη» αὐτὴ τοῦ ἐπιστολογράφου μας, γιατὶ ἀλλοίμονο ἂν γιὰ τὴν κάθε εἴδηση ποὺ δημοσιεύεται στὶς διάφορες ἐφημερίδες

(συνέχεια στὴ 2η σελίδα)

ΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ ΦΑΚΟ

ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ

Γιορτάσανε τὴν περασμένη Πέμπτη, 25 τοῦ Μάρτη, ὅλοι οἱ ἀστοί, μεγαλέμποροι καὶ μεγαλοκαρχαρίες τοῦ πλούτου, τὴν ἐπέτειο τῆς «ἐθνικῆς ἀναστάσεως τοῦ γένους» Καὶ μαζὶ μ' αὐτοὺς ὅλοι οἱ λογῆς-λογῆς λακέδες τους. Κεῖνο ποὺ ξεπερνᾶ τὰ ὅρια τῆς ἀναίδειας τῶν σταλινικῶν εἶν' ἡ προσπάθειά τους νὰ ξεπεράσουν σ' ἐπιδείξεις καὶ τυμπανοκρουσίες, γιὰ τὴ «μεγάλη ἱστορικὴ ἐπέτειο», τοὺς ἀστοὺς κεφαλαιοκράτες ἐκμεταλλευτές.

Κι' ὁ κοινὸς προλετάριος διερωτᾶται : «Ὅλα καλὰ καὶ ἅγια. Μὰ τί κέρδισε ὁ ἀγῶνας τῆς τάξης μου ἀπὸ ὅλα αὐτά; Μήπως μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, μὲ τὰ πανηγύρια καὶ τοὺς γιορτασμούς, θὰ λυθοῦνε τὰ προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦνε τὴν τάξη μου; Ἢ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ κερδίσω τὴν ἀπελευθέρωσή μου ἀπὸ τὴ σκλαβιὰ τοῦ ξένου καταπιεστῆ καὶ τὴν ἐκμετάλλευση τῶν καπιταλιστῶν ποὺ μαζὶ γιορτάζαμε προχτὲς τὴν Πέμπτη τὴν ἄνοδό τους στὴν ἐξουσία;».

Η «ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ»

Ἔγινε πρὶ λίγες μέρες ἡ «ἐνσωμάτωση τῆς Δωδεκανήσου στὸ ἐπίσημο Ἑλληνικὸ κράτος», τὸ κράτος τῆς βίας, τῆς ἐκμετάλλευσης καὶ τῆς καταπίεσης. Κ' οἱ καινούργιοι ἀφέντες τοῦ Δωδεκανησιακοῦ λαοῦ, ἡ ἀστικὴ τάξη τῆς Ἑλλάδας, στείλανε γιὰ δῶρο στὸ λαὸ τῆς μαρτυρικῆς Δωδεκανήσου ἕνα καράβι γεμᾶτο λογχοφόρους τοῦ φασιστικοῦ τέρατος, ποὺ λέγεται «ἐκλεγμένη Κυβέρνηση τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ», καὶ κάμποσους διοικητὲς καὶ ὑποδιοικητές, οἱ πρῶτοι γιὰ νὰ ἐπιβάλουνε τὴ «δυτικὴ δημοκρατία» κι' οἱ δεύτεροι γιὰ νὰ ὀργανώσουνε κατὰ τὸν καλύτερο τρόπο τὴν ἐκμετάλλευση τοῦ Δωδεκανησιακοῦ λαοῦ.

Δηλαδὴ μὲ λ'γα λόγια, ὁ τύραννος τοῦ Δωδεκανησιακοῦ λαοῦ ἁπλῶς ἄλλαξε τὄνομα : Ἀπὸ μάρκας Ἰταλικῆς ἔγινε μάρκας Ἑλληνικῆς νεοφασιστικῆς. «Ἄλλαξε ὁ Μανώλιος, κ' ἔβαλε τὰ ροῦχα ἀλλοιῶς»....

ΤΙ ΗΤΑΝΕ ;

Γράφει τὸ ἀπογευματινὸν ἔντυπον τῶν Σταλινικῶν τῆς περ. Παρασκευῆς, σὲ σημείωμά του ὑπὸ τὸν τίτλον «χαίρουν καὶ πανηγυρίζουν»: «.....ἡ μαρτυρικὴ αὐτὴ μεγαλόνησος ἡ ὁποία τόσα προσέφερε χθὲς ἀκόμη διὰ τὸν οὕτω καλούμενον πόλεμον τῆς ἐλευθερίας, δὲν πρόκειται νὰ ἀπολαύση οὔτε κἂν τοῦ στοιχειώδους δικαιώματος τῆς αὐτοκυβερνήσεως»....

Τὸ πιὸ πάνω ἀπόσπασμα μᾶς βάζει σὲ σοβαρὲς σκέψεις. Ἐμεῖς πάντοτε ἐλέγαμε καὶ λέγουμε ἀκόμα πὼς ὁ τελευταῖος παγκόσμιος πόλεμος ἤτανε ἰμπεριαλιστικός, στὴν οὐσία του, ἄσχετα μὲ τὶς διακηρύξεις τῶν μετεχόντων. Καὶ γι' αὐτὴ μας τὴ στάση μᾶς κατηγορούσανε οἱ σταλινικοὶ πὼς ἤμαστε «ἐχθροὶ τῶν φιλευθέρων λαῶν» κ.λ.π. Τώρα τί πάθανε κ' ἀλλάξανε χαβᾶ; Ἐφόσον γράφουνε στὸ ἔντυπό τους αὐτὸ πὼς ὁ πόλεμος ἤτανε «οὕτω καλούμενος ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας», μποροῦν νὰ μᾶς ἀπαντήσουνε τί πραγματικὰ ἤτανε;

Ὑπεύθυνος: Γ. Χειμαρρίδης
Ὁδὸς Ἁγ. Ἀντωνίου Ἀρ. 1
Τύποις: Χρ. Γ. Σταυρινίδη & Υἱῶν Λυκούργου 7, Λευκωσία

ΤΑ ΓΑΥΓΙΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΤΑΛΙΝΙΚΩΝ

Η ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΗ ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΑΣ Κ' ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ ΦΥΛΛΑΔΕΣ

Ἡ φασιστικὴ φυλλάδα «Ἔθνος» (τῆς 24ης τοῦ Φλεβάρη 1948) (ὅπως καὶ ἄλλες ἀντιδραστικὲς φυλλάδες) ἀντέγραψε τὴν ἀντιθρησκευτικὴ θέση μας (καὶ κριτική) γιὰ νὰ τὴ στρέψει ἐνάντια στοὺς πολιτικοὺς (ὄχι ταξικούς) σταλινικοὺς ἀντιπάλους μας — «κερδίζοντας» ἔτσι ἀναίμαχτη «νίκη»....

Εἶν' ἀνέκφραστη ἡ θλίψη μας γι' αὐτὴ τὴ χαμερπῆ ἐκμετάλλεψη ποὺ γίνεται τῆς μαρξιστικῆς κριτικῆς-πολεμικῆς μας ἀπομέρους τῶν κοινῶν θανάσιμων ταξικῶν μας ἐχθρῶν.

Μά, δὲ μποροῦμε νὰ κάνουμε κι' ἀλλοιώτικα. Δὲν μποροῦμε, δηλ. νὰ μὴ κάνουμε τὸ κριτικὸ κι' αὐτοκριτικὸ μαρξιστικό μας καθῆκο ἀπέναντι στὴν τιμημένη ἱστορία τῆς τάξης μας· δὲ μποροῦμε νὰ τὸ φανταστοῦμε κὰν στὸ ὕπνο μας ὅτι μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ γίνουμε

(συνέχεια στὴ 2η σελίδα)

ΗΤΑΝΕ ΔΥΣΦΗΜΙΣΤΙΚΗ;

Η ΔΙΑΛΕΞΗ ΣΤΟΝ ΑΜΟΛ ΛΑΡΝΑΚΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΩΝ

2ο

Τὸ κίνημα τῶν μεταλλωρύχων, καὶ γενικὰ ὁ μεγαλειώδης ἀπεργιακὸς ἀγῶνας, ποὺ διεξάγουνε αὐτὴ τὴ στιγμή, δὲν εἶναι τίποτε τὸ καινούργιο, καὶ δὲν ἀποτελεῖ τοῦτο μιὰ νέα ἐκδήλωση τῶν ἀριστερῶν στοιχείων τοῦ τόπου μας σὲ βάρος μιᾶς ξένης ἐπιχείρησης, ὅπως δοκίμασε ὁ κ. Χέντριξ νὰ παρουσιάσει τὸν ἀγῶνα τῶν μεταλλωρύχων μας.

Πραγματικά, ὁ σημερινὸς ἀγῶνας τῶν μεταλλωρύχων ἔχει βαθειὰ τὶς ρίζες του, τὴν προέλευσή του, μέσα στὸ παρελθό, γιατὶ εἶναι πάνω ἀπὸ δέκα σωστὰ χρόνια, ποὺ οἱ μεταλλωρύχοι δουλεύανε σκληρὰ καὶ προετοιμάζανε αὐτὸ τὸν ἀγῶνα. Καὶ δουλεύανε μέσα σὲ συνθῆκες ἀνείπωτης βίας καὶ ἀχαλίνωτης τρομοκρατίας, ὥσπου κατωρθώσανε, στὰ 1939, νὰ πετύχουνε γιὰ πρώτη φορὰ τὴν ἐπίσημη ἀναγνώριση τῆς συντεχνίας τους. Μεσολάβησε, ὅμως, ὁ δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος, τὸ κλείσιμο τῶν μεταλλείων μας, καὶ τ' ὅλο κίνημα τῶν μεταλλωρύχων σμπαράλιασε μὲ τὴ στρατολόγηση τοῦ μεγαλύτερου μέρους τῶν ἐργατῶν καὶ τὴν ὑποχρεωτικὴ ἐγκατάλειψη τῆς περιοχῆς τῶν μεταλλείων ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπο μέρος τοῦ ὄγκου τῶν ἐργατῶν, ποὺ γεμίσανε τὶς πόλεις, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ προσληφθοῦν σ' ἄλλες ἐπιχειρήσεις. Ἔτσι, τὸ κίνημα τῶν μεταλλωρύχων, ποὺ ἀνεπτύχθηκε προπολεμικά, χάθηκε κυριολεχτικὰ μὲ τὴν ἔκρηξη τοῦ πολέμου. Ἀπὸ τὴ μνήμη, ὅμως, τῶν μεταλλωρύχων μας δὲ χάθηκανε οἱ στερήσεις, οἱ κακουχίες καὶ τὰ βάσανα, τὰ κύρια χαραχτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς καλῆς θέλησης τῶν ξένων διαχειριστῶν τῆς Ἑταιρείας γιὰ τὴ «βελτίωση» τῆς θέσης τῶν ἐργατῶν τους.

Κ' εἶναι γι' αὐτὸ τὸ λόγο, ποὺ, μὲ τὸ τερματισμὸ τοῦ πολέμου, ὅσοι ἀπὸ τοὺς μεταλλωρύχους μπορέσανε νὰ βολευτοῦνε καὶ νὰ ἀποκατασταθοῦν μόνιμα σ' ἄλλο ἐπάγγελμα, δὲν γύρισαν πίσω στὶς περιοχὲς τῶν μεταλλείων. Μὰ εἶν' ἐξ ἴσου γι' αὐτὸ τὸ λόγο ποὺ κι' ὅσοι ἀπὸ τοὺς προπολεμικοὺς μεταλλωρύχους γυρίσανε πίσω στὸν Μινώταυρο (τὴν Κ.Μ.Ε.), δουλέψανε δραστήρια μέσα στὴ ξεχασμένη, γιὰ πέντε τόσα χρόνια, ὀργάνωση τῶν μεταλλωρύχων, γιὰ νὰ μὴ βρεθοῦνε στὴν ἀνάγκη νὰ ζοῦνε καὶ πάλι κάτω ἀπὸ τὶς ἴδιες ἄθλιες οἰκονομικὲς συνθῆκες, ποὺ ζούσανε σ' ὅλη τὴ προπολεμικὴ περίοδο στὰ μεταλλεῖα τῆς Κ.Μ.Ε. Στὴν πάλη τους ὅμως αὐτὴ συναντήσανε τὴν πιὸ ἄγρια ἀντίδραση τῆς Ἑταρείας καὶ τῶν λακέδων της. Κανένα ὅμως ἐμπόδιο δὲν μποροῦσε νὰ σταματήσει, νὰ κάμψει καὶ νὰ μαράνει τοὺς μεταλλωρύχους μας, γιατὶ ἡ ὑπόθεσή τους ἔκλεινε μέσα της βουνὸ τὸ δίκιο, γιατί, παρὰ τὴ μεγάλη κοσμογονία ποὺ συντελέστηκε ὕστερα ἀπὸ τὸ δεύτερο παγκόσμιο ματοκύλισμα, οἱ συνθῆκες τῆς διαβίωσης καὶ γενικὰ οἱ ὅροι τῆς δουλειᾶς τῶν μεταλλωρύχων, σὲ σύγκριση μὲ τὴν προπολεμικὴ περίοδο, ὄχι μόνο δὲν ἀλλάξανε πρὸς τὸ καλήτερο, μά, ἀντίθετα, χειροτερέψανε ἀκόμα πιὸ πολύ.

(συνεχίζεται)

«ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ»

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ (4η ΔΙΕΘΝΗΣ)

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΗΝ "ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΕΠΕΤΕΙΟ"...

ΜΕ ΣΗΜΑΙΑ ΤΟΝ ΚΟΚΚΙΝΟ ΟΧΤΩΒΡΗ ΚΙ' ΟΧΙ ΤΑ ΣΚΟΥΡΙΑΣΜΕΝΑ ΕΙΔΩΛΑ ΤΟΥ 1821

Τὴν 25 τοῦ Μάρτη τὴ γιορτάζουνε σὰν μέρα «ἐθνική» «λαϊκή» κ.τ.λ. οἱ ἕλληνες καπιταλιστὲς καὶ τὰ κόμματά τους ὅλων τῶν πολιτικῶν ἀποχρώσεων (χῖτες, μοναρχικοί, «δημοκρᾶτες», φασίστες κ.τ.λ.), καθὼς καὶ τὰ λεγόμενα ἐργατικὰ ἢ «κόμματα τοῦ λαοῦ», τὸ σταλινικὸ δηλαδὴ καὶ τὸ Σοσιαλιστικό. Ἂς δοῦμε ὅμως στὴν πραγματικότητα εἶναι τέτοια ἢ ὅλ' αὐτὰ εἶναι μιὰ ἀπάτη ποὺ γίνεται σὲ βάρος τοῦ λαοῦ καὶ τῆς μαχητικῆς του πρωτοπορίας, τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ σὲ ὄφελος τῆς ντόπιας καπιταλιστικῆς ἀντίδρασης; Καὶ κατόπι ποιὰ πρέπει νὰ εἶναι, ἡ θέση τῶν συνειδητῶν ἐργατῶν ἀπέναντι σὲ μιὰ τέτοια ἀπάτη;

*Γιὰ νὰ δοῦμε καθαρὰ καὶ νὰ κρίνουμε σωστὰ τὴν 25 τοῦ Μάρτη πρέπει νὰ τὴ βάλουμε κάτω ἀπὸ τὸ Μαρξιστικὸ φακό, αὐτὸ τὸ κριτήριο ποὺ δὲ λαθεύει ποτέ. Ἡ μέθοδός μας εἶναι γνωστή. **Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΥΛΙΣΜΟΣ.***

*Κάτω ἀπὸ τὸ ζυγὸ τῆς φεουδαρχικῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας, τὸ Ἑλληνικὸ Ἔθνος ἔμεινε περίπου τετρακόσια χρόνια. Σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα οἱ ντόπιοι τσιφλικάδες συνεργάστηκαν μὲ τοὺς Τούρκους Κοτσαμπάσηδες, ἐκμεταλλευόμενοι τοὺς Ἕλληνες καὶ Τούρκους ἀγρότες κατὰ τὸν πιὸ βάρβαρο τρόπο. Τὴν πρωτοκαθεδρία τὴν εἴχανε, φυσικά, οἱ Τοῦρκοι. Φανερὸ γίνεται ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς βρισκόταν κάτω ἀπὸ διπλῆ σκλαβιά. Κοινωνικὴ καὶ ἐθνική. Στὸ διάστημα ὅμως τῆς μακρόχρονης σκλαβιᾶς σημαντικὲς μεταβολὲς γινόντουσαν μέσα στοὺς κόλπους τῆς ντόπιας κοινωνίας. Μιὰ καινούργια τάξη εἶχε ἀρχίσει νὰ δημιουργεῖται καὶ νὰ ἀνδρώνεται: **Η ΑΣΤΙΚΗ ΤΑΞΗ** τῆς Ἑλλάδας. Ἡ τάξη αὐτὴ στηριζότανε πάνω σὲ νέες παραγωγικὲς σχέσεις ποὺ ἐρχόντουσαν σὲ ἀντίφαση καὶ σὲ σύγκρουση μὲ τὶς παλιὲς φεουδαρχικὲς σχέσεις. Γιὰ νὰ προκόψουν οἱ καινούργιες παραγωγικὲς σχέσεις ἔπρεπε νὰ γκρεμιστοῦν οἱ παλιές. Ἡ σύγκρουση ἦταν ἀναπόφευχτη. Τὰ ἐμπόδια ἔπρεπε ν' ἀνατραποῦν. Κ' ἕνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα, ἢ μᾶλλο τὸ κυριώτερο ἐμπόδιο ἦταν ἡ ἐθνικὴ ὑποδούλωση. Ἔτσι ἡ ἀστικοδημοκρατικὴ ἐπανάσταση τῆς χώρας μας φοροῦσε τὴ μάσκα τῆς Ἐθνικῆς Ἀπελευτέρωσης ἀπὸ τὸν Τοῦρκο δυνάστη.*

Ἡ ἀστικὴ τάξη μὲ τὸν ἐθνικιστικὸ τόνο ποὔδωσε στὴν ἐπανάσταση, προσπάθησε νὰ ἔρθει σὲ συμβιβασμὸ μὲ τοὺς τσιφλικάδες καὶ τὴν ἐκκλησία. Αὐτὸ τὸ πέτυχε ἀλλὰ σὰ συνέπεια ἦρθε ὁ εὐνουχισμὸς τῆς ἐπανάστασης. Ὁ παράνομος γάμος τῆς μπουρζουαζίας μὲ τοὺς τσιφλικάδες εἶχε σὰ συνέπεια νὰ μὴν ὁλοκληρωθοῦν οἱ ἀστικὲς δημοκρατικὲς ἀλλαγές. Ἔτσι, ἀκόμα καὶ σήμερα, ὑπάρχουν στὴν Ἑλλάδα ἄλυτα ἀστικοδημοκρατικὰ προβλήματα, μὲ δευτερεύουσα, ὅμως, σημασία (τὸ γλωσσικὸ ζήτημα, μοίρασμα ὡρισμένων τσιφλικιῶν κ.τ.λ.). Τὰ ἄλυτα ὅμως αὐτὰ μικροζητήματα δὲ βάζουν ζήτημα ἀστικοδημοκρατικῆς ἐπανάστασης στὴ χώρα μας, ὅπως ἰσχυρίζονται οἱ σταλινικοὶ γιὰ νὰ δικαιολογήσουν τὶς μανοῦβρες τους μὲ τὴ ντόπια μπουρζουαζία. Τὰ ζητήματα αὐτὰ θὰ τὰ λύσει παρεμπιπτόντως ἡ προλεταριακὴ ἐπανάσταση. Τὸ δρόμο μᾶς τὸν ἔδειξε καθαρὰ ἡ Ἐπανάσταση τοῦ Ὀχτώβρη στὴ Ρωσσία.

Ὁ δισταγμὸς καὶ ἡ συνθηκολόγα πολιτικὴ τῆς ντόπιας μπουρζουαζίας κατὰ τὴν ἐπανάσταση τοῦ 21, ὀφείλεται σὲ μεγάλο μέρος καὶ στὴν πίεση τῶν μεγάλων καπιταλιστικῶν δυνάμεων (Ἀγγλίας, Γαλλίας) ποὺ δὲ θέλανε μιὰ ὁλοκληρωμένη ἀστικοδημοκρατικὴ ἐπανάσταση ποὺ θὰ ἔβλαπτε τὰ δικά τους συμφέροντα.

*Δὲν εἶναι τυχαῖο καὶ τὸ γεγονὸς τῆς σύνδεσης τῆς 25ης τοῦ Μάρτη, σὰ γιορτῆς ἐθνικῆς, μὲ τὴ γιορτὴ τῆς Παναγίας. Ἔτσι τὸ σωβινιστικὸ δηλητήριο ἀνακατεύεται μὲ τὸ θρησκευτικὸ ἀφιόνι. Ἀπ' τὴ σύντομη αὐτὴ ἀνασκόπηση τῆς ἱστορικῆς ἑρμηνείας τῆς ἐπανάστασης τοῦ 1821 φαίνεται ὁλοκάθαρα ποιὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ θέση τοῦ ἐπαναστατικοῦ προλεταριάτου ἀπέναντί της. Ὁ ἱστορικὸς ρόλος τῆς μπουρζουαζίας ἔχει περάσει γιὰ πάντα. Ἡ μπουρζουαζία ὅ,τι προοδευτικὸ εἶχε νὰ δώσει σὰν τάξη, τὤδωσε. Τώρα μόνο φρένο μπορεῖ νὰ μπαίνει στὴν παραπέρα ἐξέλιξη τῆς κοινωνίας. Τὰ σημερινὰ γεγονότα τὸ ἐπιβεβαιώνουν περίτρανα. Μιὰ καινούργια τάξη καλεῖται νὰ σπρώξει τὴ κοινωνία πάρα πέρα, πρὸς τὰ μπρός. Κι' αὐτὴ ἡ τάξη εἶναι τὸ **ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ**. Ἡ μπουρζουαζία σήμερα ζεῖ μὲ τὶς ἀναμνήσεις μιᾶς ἡρωϊκῆς ἐποχῆς. Τῆς ἐποχῆς τῆς ἀνόδου της, ποὺ ἀποκορύφωμά της ἦταν ἡ ἐπανάσταση τοῦ 1821.*

Τὸ προλεταριᾶτο, ὅμως, σὰν ἡ μόνη ἐπαναστατική, σὰν ἡ μόνη προοδευτικὴ τάξη τῆς σημερινῆς κοινωνίας, ποὺ ἔχει σαπίσει πιά, δὲ μπορεῖ νὰ ζεῖ μὲ ἀναμνήσεις, κυτάζοντας πρὸς τὰ πίσω. Παράδειγμά του καὶ καθοδήγησή του, δὲ μπορεῖ νἆναι ἡ ἀστικὴ ἐπανάσταση τοῦ 1821 ἀλλὰ ἡ Μεγάλη Προλεταριακὴ Ἐπανάσταση τοῦ Ὀχτώβρη. Ἀρχηγοὶ τοῦ σύγχρονου προλεταριάτου, δὲ μπορεῖ νἆναι οἱ κιτρινισμένες καὶ ξεφτισμένες μορφὲς τοῦ Κολοκοτρώνει τοῦ Καραϊσκάκη καὶ τοῦ Παπαφλέσσα, ἀλλὰ οἱ ἐπαναστατικὲς μορφὲς τῶν ἀρχηγῶν τοῦ παγκόσμιου προλεταριάτου, τῶν Μάρξ, Ἔγκελς, Λένιν, Τρότσκυ, Λίμπνεχ, Λούξεμπουργκ.

Παντοτινὸ παράδειγμα καὶ ἡγέτης ἰδιαίτερα τοῦ Ἑλληνικοῦ προλεταριάτου εἶναι, καὶ θὰ εἶναι, ὁ ἀξέχαστος μαχητὴς καὶ ἥρωας Παντελῆς Πουλιόπουλος καὶ ὅλοι οἱ Κομμουνιστὲς ἀγωνιστὲς ποὺ πέσανε στὸν ἀγώνα ἐνάντια στὸ σημερινὸ ταξικὸ ἐχτρό: τὴν ἀστικὴ τάξη.

Ἀθήνα, 16.3.48 Δ.

ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΜΑΣ

(συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελίδα)

χρειαζότανε.... ἄδεια ἀπὸ τοὺς ἄμεσα ἐπηρεαζόμενους ἀπὸ τὸ κείμενο τῆς εἴδησης! Τότε δὲν θὰ χρειαζόντουσαν οὔτε ἀνταποκριτές, οὔτε ρεπόρτερς, οὔτε σχολιαστὲς καὶ ἀρθρογράφοι γιὰ τὴν κάθε ἐφημερίδα, γιὰ τὸν ἁπλούστατολόγο, γιατὶ ὅλη αὐτὴ τὴ δουλειὰ θἄπρεπε νὰ τὴν κάνουνε....οἱ ἄμεσοι ἐνδιαφερόμενοι καὶ ὅπως θὰ θέλανε αὐτοί!!!

Καὶ τέλος ἡ ἐπιτροπὴ κατακρίνει τὴν ἐνέργειά μας νὰ δημοσιέψουμε τὴ διάλεξη στὸν «Ἐργάτη» χωρὶς τὴν ἄδειά της. Ἔχουμε νὰ κάνουμε τὴν ἑξῆς ἁπλῆ ἐρώτηση στὴν ἐπιτροπὴ τοῦ ΑΜΟΛ: Γιὰ ποιὸ σκοπὸ φρόντισε κι' ὠργάνωσε αὐτὴ τὴ διάλεξη; «Γιὰ τὴ διαφώτιση τῶν ἐργατῶν καὶ γενικὰ τοῦ λαοῦ πάνω στὸ δίκιο τοῦ ἀγῶνα τῶν μεταλλωρύχων», θὰ μᾶς ἀπαντήσουν. Ἔτσι δὲν εἶναι, φίλοι τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ΑΜΟΛ; Ἀκριβῶς γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ φροντίσαμε καὶ πήραμε τὴ διάλεξη τούτη. Νὰ διαφωτίσουμε τοὺς ἐργάτες καὶ γενικὰ ὅλο τὸ λαὸ τῆς Κύπρου πάνω στὸ δίκιο τοῦ ἀγῶνα τῶν μεταλλωρύχων. Ἐσεῖς ἐφροντίσετε νὰ διαφωτίσετε τὸ λαὸ τῆς περιοχῆς σας. Κ' ἐμεῖς ὅλο τὸ λαὸ τῆς Κύπρου. Εἶναι ἀσυνέπεια ἐκ μέρους σας νὰ μᾶς ἀρνειθεῖτε τὸ δικαίωμα νὰ δημοσιέψουμε μιὰ διάλεξη ποὺ δόθηκε μὲ μοναδικὸ σκοπὸ τὴν ἐξυπηρέτηση τοῦ ἀγῶνα τῶν μεταλλωρύχων.

Καὶ κάτι ἄλλο: Φροντίσαμε νὰ δημοσιευτεῖ ἡ διάλεξη τούτη γιὰ νὰ πληροφορηθοῦνε ὅλ' οἱ ἐργάτες ἂν πραγματικὰ ὁ ὁμιλητὴς «ἤτανε προδότης τροτσκιστής, σταλμένος ἀπὸ τὸ Κ.Ε.Κ.», κι' ἂν «ἡ διάλεξή του ἤτανε δυσφημιστική,» ὅπως δήλωσε ὁ σταλινικὸς ἡγέτης τῆς Σικάλας Γ. Χριστοδουλίδης. Κι' αὐτὴ ἡ προσπάθειά μας γιὰ διαφώτιση τῶν ἐργατῶν δὲν ἤτανε ἐξυπηρετικὴ μόνο γιὰ μᾶς. Εἴτανε καὶ γιὰ σᾶς ἐξυπηρετική, γιατὶ ἔβαζε τὰ πράματα στὴ θέση τους κι' ἀπόρριπτε παταγώδικα ὅλες τὶς κατηγορίες ποὺ σᾶς βαρύνανε καὶ σᾶς, πὼς δηλ. «συνεργαστήκετε μὲ προδότες τροτσκιστὲς κι' ἀπεσταλμένους τοῦ Κ.Ε.Κ.», καὶ πὼς ἡ διάλεξη ποὺ δώσατε στὸ οἴκημά σας «ἤτανε δυσφημιστικὴ τοῦ ἀγῶνα τῶν μεταλλωρύχων»!!!

Λυπούμαστε πραγματικὰ γιὰ τὴν τέτοια στάση τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΑΜΟΛ. Τὸ μόνο ποὺ ἔχουμε νὰ συστήσουμε στοὺς πιὸ πάνω φίλους, εἶναι περισσότερη προσοχή, στὸ μέλλο σὲ τέτοιου εἴδους ἐνέργειες.

Η ΣΥΝΤΑΧΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ «ΕΡΓΑΤΗ».

ΟΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ ΩΡΓΑΝΩΝΟΥΝΕ ΤΟ ΝΕΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΜΑΤΟΚΥΛΙΣΜΑ

ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ Κ' Η ΗΘΙΚΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ !

Ὁ Ἀμερικάνικος καπιταλισμὸς ἀναπροσαρμόζει τὴν οἰκονομία του καὶ τὴ στρατιωτικὴ μηχανή του γιὰ τὴν προπαρασκευὴ ἑνὸς νέου παγκόσμιου ματοκυλίσματος. Αὐτὴ εἶναι ἡ σημασία τῆς δήλωσης τοῦ Τροῦμαν στὶς 13 τοῦ Γεννάρη, σχετικὰ μὲ τὴν πολιτικὴ ποὺ θ' ἀκολουθήσει ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἀεροπορίας. Τὸ σχέδιο τῆς Ἐπιτροπῆς προβλέπει μιὰ ἀφάνταστη στρατιωτικὴ δύναμη καὶ βάζει σὰ στόχο τὴν 1η τοῦ Γεννάρη τοῦ 1953, σὰ μέρα ποὺ θἆναι σὲ θέση ὁ Ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς νὰ διεξαγάγει ἕνα ἀπέραντο πόλεμο μὲ ἀτομικὲς βόμβες. Ὁ Τροῦμαν ζητᾶ 11 δισεκατομμύρια δολλάρια γιὰ ἐξοπλισμούς, δηλαδὴ τὰ 28% τοῦ προϋπολογισμοῦ, μὲ προοπτικὴ αὔξησης τοῦ κονδυλίου αὐτοῦ, ἔτσι ποὺ νὰ φτάσει τὰ 18 δισεκατομμύρια δολλάρια τὸ 1952.

Οἱ Ἀμερικάνοι ἰμπεριαλιστὲς μᾶς θυμίζουνε τοὺς Γερμανοὺς Φασιστές. Ἐκεῖνοι εἴχανε ἀρχηγό τους τὸ Χίτλερ, οἱ Ἀμερικάνοι ἔχουνε τὸν Τροῦμαν. Οἱ πράξεις τους, οἱ σκέψεις τους, τὰ σχέδια τους, τὰ ἴδια. Καταπολεμοῦνε τὸν Κομμουνισμὸ καὶ κάθε προοδευτικὴ ἰδέα. Μέχρι σὲ τέτοιο βαθμὸ εἶναι τυφλωμένοι ἀπ' τὸ μῖσος ἐνάντια σὲ κάθε προοδευτικὸ καὶ φιλελεύθερο ἄνθρωπο, ποὺ δὲν ἐνοεῖ νὰ γίνει ὄργανο γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν καταχθονίων σκοπῶν καὶ σχεδίων τους, ποὺ νὰ τολμοῦνε νὰ συλλαμβάνουνε καὶ σοφοὺς ἀνθρώπους, ποὺ μπροστὰ σ' αὐτοὺς ἡ ἀνθρωπότητα κλίνει εὐλαβικὰ τὸ γόνυ ἀπὸ εὐγνωμοσύνη. Τολμήσανε οἱ βάνδαλοι τοῦ Τροῦμαν νὰ βάλουνε βέβηλο μέχρι πάνω στὴ Μαντάμ Κιουρί, γιατὶ αὐτή, σὰ σοφὴ γυναῖκα, νοιώθει πὼς εἶναι καθῆκο της νὰ ταχθεῖ μὲ τὴν προοδευτικὴ μερίδα τῆς ἀνθρωπότητας κι' ὄχι μὲ τὶς σκοτεινὲς δυνάμεις τοῦ νέου μεσαίωνα.

Τὰ ἴδια ἐγκλήματα ποὺ διαπράττανε οἱ Γερμανοὶ φασίστες ἐνάντια στὴ ἐπιστήμη καὶ τὴ διανόηση, διαπράττουνται τώρα ἀπ' τοὺς Ἀμερικάνους ἰμπεριαλιστές. Τυφλωμένοι ἀπ' τὸ μῖσος τους ἐνάντια στὴν προοδευτικὴ ἀνθρωπότητα καὶ τὸ διεθνὲς προλεταριάτο, ἑτοιμάζουνται νὰ σηκώσουν τὸ βέβηλο χέρι τους γιὰ νὰ χτυπήσουν, ὅπως τὸ σήκωσε κι' ὁ Χίτλερ. Ἀλλὰ τὴν ἴδια τύχη ποὺ βρῆκε ὁ Γερμανικὸς Φασισμὸς θὰ βρεῖ κι' ὁ Ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμός. Πέρασε πιὰ ὁ καιρὸς ποὺ τὸ χρῆμα ἔκανε τὸν πόλεμο. Σήμερα χρειάζεται κάτι ἄλλο. Ἡ ἠθικὴ καὶ τὸ δίκαιο. Αὐτὰ τὰ ἐφόδια δὲν τὰ ἔχουνε οἱ Ἀμερικάνοι ἰμπεριαλιστές. Κ' ἐφόσο δὲν ἔχουνε αὐτὰ τὰ ἐφόδια δὲν μποροῦνε νὰ ξεγελάσουνε τοὺς λαοὺς νὰ πολεμήσουνε ἄλλη μιὰ φορὰ γιὰ τὰ συμφέροντά τους.

Τὸ ὅτι μερικοὶ Ἀμερικάνοι καπιταλιστὲς ἀντιλαμβάνουνται τί θὰ πάθουνε σ' ἕνα προσεχῆ πόλεμο, φαίνεται ξεκάθαρα ἀπ' τὸ λόγο τοῦ γερουσιαστῆ Γ. Πέντερ, ἀπ' τὸ Ὀχάϊο, ποὺ ξεφωνήθηκε στὴ συνεδρίαση τῆς Γερουσίας στὶς 25 τοῦ Νιόβρη 1947. Ἰδοὺ ὁ λόγος του, σὲ περίληψη: «Τὸν περασμένο Μάρτη, ὅταν ὁ Πρόεδρος Τροῦμαν διακήρυξε τὸ δόγμα του, σχετικὰ μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκία, ἐγὼ ζωηρὰ τὸ καταδίκασα, γιατὶ ἀντελήφθηκα, πὼς, ἐνῶ φαινομενικὰ ἀποσκοποῦσε νὰ προαγάγει τὴν εἰρήνη καὶ τὴν οἰκονομικὴ ἀνασυγκρότηση, στὴν πραγματικότητα θὰ ἐξυπηρετοῦσε μιλιταριστικοὺς σκοποὺς σ' ἀντίθεση μ' ὅλες τὶς ἱστορικὲς φιλειρηνικὲς παραδόσεις τῆς Ἀμερικῆς. Ὑπέδειξα πὼς τὸ δόγμα τοῦτο δὲ θἆχε κανένα καλὸ ἀποτέλεσμα, μ' ἀντίθετα, θὰ χειροτέρευε τὴ δυστυχία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Πρόβλεψα πὼς τὰ χρήματα ποὺ θὰ στέλνουνταν στὴν Ἑλλάδα θὰ πηγαίνανε χαμένα γιατὶ οἱ ἀντάρτες ὑποστηρίζουνται ἀπ' τὴ πλειονότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Οἱ ἀντάρτες κατέχουνε σήμερα περισσότερο ἔδαφος παρὰ πρὶ δοθεῖ στὴν Ἑλλάδα ἡ Ἀμερικάνικη βοήθεια. Αὐτὸ σημαίνει πὼς τὰ ὅπλα ποὺ στέλνουμε πηγαίνουνε στοὺς ἀντάρτες. Γι' αὐτὸ 10.000 ἐπαναστάτες κατορθώνουνε ν' ἀποκρούουν τὶς ἐπιθέσεις 100.000, ἕνα στρατὸ ποὺ οἱ Βρεττανοὶ ξοδέψανε μισὸ δισεκατομμύριο δολλάρια καὶ ποὺ κούστισε, ἀκόμα, ἕνα τέταρτο δισεκατομμυρίου δολλάρια στὸν Ἀμερικάνικο φορολογούμενο πολίτη. Οἱ Ἕλληνες στρατιῶτες εἶναι πρόθυμοι νὰ παίρνουνε τοὺς μισθούς τους ἀπ' τὰ δολλάρια ποὺ στέλνουμε, ἀλλ' εἶναι τελείως ἀπρόθυμοι νὰ πολεμήσουνε γιὰ τὴ διευθαρμένη Κυβέρνηση τῶν Βασιλικῶν. Νὰ κάνουμε ἐπέμβαση; Ἀποκλείεται, γιατὶ θὰ συγκρουστοῦμε μὲ τοὺς Ρώσσους κι' ὅ,τι παθαίνουμε στὴν Ἑλλάδα, θὰ τὸ πάθουμε σὲ παγκόσμια κλίμακα. Καλὸ θἆτανε, λοιπό, νὰ ἐξευρεθεῖ μιὰ ἄλλη λύση γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ κατάσταση».

(Ἀπ' τὸ «Μίλιταντ», ὄργανο τῆς Τετάρτης Διεθνοῦς στὴν Ἀμερική).

STAΛΙΝΙΚΟΙ ΚΑΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ

ΟΜΟΛΟΓΟΥΝΕ ΤΗ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ ΤΟΥΣ

Ὁ Γ.Γ. τοῦ Ἰταλικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος (Σταλινικοῦ), μιλώντας μπροστὰ στὸ ἐτήσιο συνέδριο τοῦ κόμματός τους δήλωσε, πὼς μπροστὰ στὸ Ἰταλικὸ προλεταριᾶτο βρίσκεται ἡ πεῖρα τοῦ ἀνταρτικοῦ πολέμου καὶ πὼς ἂν ὁ Ἰταλικὸς λαὸς χρειαστεῖ νὰ χρησιμοποιήσει τὴ μέθοδο τῆς «δημοκρατικῆς ἐπανάστασης» γιὰ νὰ μὴ παρεμποδιστεῖ τὸ ἔργο τῆς «ὁμαλῆς δημοκρατικῆς ἀνέλιξης τῆς Ἰταλίας, δὲν θὰ διστάσει οὔτε στιγμὴ νὰ τὸ κάνει «γιὰ τὴ λευτεριὰ καὶ γιὰ τὴν πατρίδα ποὺ τὸν γέννησε»!

Κι' ὁ Ἰταλὸς Σοσιαλιστὴς ἡγέτης τῆς πλειοψηφίας τοῦ Ἰταλικοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος Λέλιο Μπάσσο, καθορίζοντας τὴ θέση τοῦ Ἰταλικοῦ Σοσιαλιστικοῦ κόμματος στὸ 26ο συνέδριο τοῦ κόμματός του, δήλωσε πώς: «Ἔχοντας τὴν αὐτὴ προέλευση καὶ ἀγωνιζόμενοι γιὰ τὴν ἴδια ἀκριβῶς ὑπόθεση, ἐμεῖς οἱ Σοσιαλιστὲς καὶ οἱ Κομμουνιστές, πρέπει νὰ ἑνώσουμε τὶς δυνάμεις μας γιὰ νὰ ἐκπληρώσουμε κοινὲς ἐπιδιώξεις καὶ κοινὰ καθήκοντα καὶ νὰ ἀγωνιστοῦμε ἐνάντια στὸν κοινὸ ἐχθρό. Δὲν μποροῦμε νὰ συμφωνᾶμε μὲ τὴν πολιτικὴ τῆς δουλείας καὶ τὴν ἀποικιοποίηση ποὺ μᾶς μαγειρεύουνε».

Καθόλου παράξενο. Τίποτα τὸ καινούργιο δὲν ἔρχεται στὸ φῶς μ' αὐτὲς τὶς δηλώσεις. Γιατὶ οἱ σημερινοὶ σταλινικοὶ κομμουνιστές(!) μὲ τὴ ρεφορμιστικὴ καὶ σοσιαλπατριωτική τους φόρμα, δὲν ξεχωρίζουνε καθόλου, σ' ὅλους τοὺς τομεῖς τῶν πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν τους ἐπιδιώξεων, ἀπὸ τοὺς σοσιαλπατριῶτες τῆς 2ας Διεθνοῦς καὶ κάθε ἄλλης μάρκας. Γι' αὐτὸ δὲν κατεβαίνουνε στὴν πάλη γιὰ τὸ ξεσκλάβωμα—κοινωνικὸ καὶ πολιτικὸ—τοῦ Ἰταλικοῦ προλεταριάτου, μὰ γιὰ νὰ «ὑπερασπίσουνε τὴν πατρίδα ποὺ κινδυνεύει ἀπὸ τὴν Ἀγγλο-Ἀμερικανικὴ ἐπιβουλή». Γι' αὐτό, ἂς μὴ παραξενευόμαστε, σὰν ἀκοῦμε τοὺς σοσιαλιστὲς νὰ διακηρύττουνε πὼς ἔχουνε κοινὴ προέλευση μὲ τοὺς κομμουνιστὲς καὶ τὶς ἄδιες οἰκονομικο-πολιτικὲς καὶ κοινωνικὲς ἐπιδιώξεις.

Στὴν πραγματικότητα, γιὰ πρώτη φορὰ οἱ ἴδιοι ὁμολογοῦνε ἕνα τέτοιο πρᾶμα. Κι' ἀποδῶ καὶ μπρός, μιὰ κι' αὐτὸ εἶν' ἀλήθεια ἀναμφισβήτητη, ἐφόσον δὲν διαψεύθηκε, Σταλινικοὶ καὶ Σοσιαλιστὲς δὲν μπορεῖ νἄχουνε διαφορὲς μεταξὺ τους στὴ θεωρία καὶ τὴν ταχτική, τὴν πορεία καὶ τὶς ἐπιδιώξεις τους. Κι' ἔτσι ὁ κοινὸς προλετάριος θὰ λέει: Τί Σταλινικοὶ καὶ τί Σοσιαλιστές; Τράβα κι' ὅ,τι λάχει!

Νὰ ἀκόμα μιὰ ἀπόδειξη τῆς χρεωκοπίας τους!

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΑΣ

(συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελίδα)

προδότες τῆς τάξης καὶ ἰδεολογίας μας, κλείνοντας τὰ μάτια μπροστὰ στὰ ὁλοφάνερα ξεστρατίσματα καὶ προδοσίες τὶς πιὸ πολλὲς φορὲς τῶν πολιτικῶν καί, κυρίως στὴν ταχτική, σταλινικῶν ἀντιπάλων μας γιὰ νὰ μή.. κακοφανήσουμε τὸ ἕνα καὶ τὸ ἄλλο «λαϊκὸ» κόμμα καὶ ὀργανισμὸ — καὶ νὰ μὴ δώσουμε ἐπιχειρήματα στοὺς καπιταλίστες.»

Ἐμεῖς — σὰ μαρξιστὲς εἴμαστε ὁρκισμένοι νὰ λέμε καὶ ν' ἀγωνιζόμαστε γιὰ τὴν ἀλήθεια, ἀδιαφορώντας γιὰ τὰ ὁποιαδήποτε κι' ἀποπουδήποτε θρασύδειλα γαυγίσματα ποὺ πολεμᾶνε νὰ μᾶς ἀντικόψουνε τὸ δρόμο μας.

Ἐμεῖς, μὴ στέργοντας οὔτε στιγμὴ νὰ κολακέψουμε τὰ μικροαστικὰ ὑπολείμματα τῶν μαζῶν, πᾶμε ἐνάντια στὸ ὕπουλο κι' ἀχάρταγο ρεῦμα, μὴ λυπούμενοι νὰ δώσουμε καὶ τὴν ἴδια τὴ ζωή μας ἀκόμα γιὰ νὰ φτάσουμε, μεσ' ἀπὸ τὴ ζούγκλα τῶν προσωπικῶν καὶ κομματικῶν παθῶν καὶ ἰδεοτελῶν συμφερόντων, στὸ κοινὸ γιὰ ὅλους τοὺς κομμουνιστὲς προλετάριους τέρμα.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Η ΚΟΜΜΟΥΝΑ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ

ΠΡΩΤΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΝΟΔΟ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟΥ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ

2ο

Ἡ διοίκηση τῆς Κομμούνας ἀποτελέστηκε πάνω στὴν πλήρη προλεταριακὴ δημοκρατία. Προυντονιστές, διεθνιστές, μπολανκιστές, ποὺ ἦταν καὶ ἡ πλειοψηφία στὴ διεύθυνσή της. «Ἡ Κομμούνα δὲν ἔκανε τὸν ἀλάνθαστο καὶ ἄφησε γιὰ τὶς κυβερνήσεις τῆς παλιᾶς σχολῆς τὸ ἀμετάβλητο αὐτὸ προσό. Ἡ Κομμούνα δημοσιεύε τὶς πράξεις καὶ τὰ λόγια της. Γνωστοποιοῦσε σ' ὅλο τὸν κόσμο τὶς ἀτέλειές της».

Καμμιὰ διάκριση φυλῆς ἢ γλώσσας. «Ἡ Κομμούνα δέχτηκε ὅλους τοὺς ξένους στὴ τιμὴ νὰ πεθάνουν γιὰ τὴν ὑπόθεσή της». Τὴ στιγμὴ ποὺ τὰ κανόνια τοῦ Βίσμαρκ ἦταν στραμμένα στὸ Παρίσι, ὁ ὑπουργὸς τοῦ ἐπισιτισμοῦ ἦταν Γερμανός. Ἡ Κομμούνα στράφηκε στοὺς Πρώσσους στρατιῶτες. Δὲν πρόφτασε νὰ τοὺς στρέψει κατὰ τοῦ Βίσμαρκ, μὰ ἦταν ἄπειρα τὰ παραδείγματα τῆς συναδέλφωσης.

⁂

Ἡ Κομμούνα ἄρχισε νὰ ὀργανώνεται. Στὶς 26 τοῦ Μάρτη ἐκλέχτηκαν τὰ μέλη τῆς Κομμούνας καὶ στὶς 28 ἀνεκηρύχτηκε ἡ ἐξουσία της. Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐθνοφυλακῆς, ποὺ τὴ διέτασσε ὡς τότε ἡ Κυβέρνηση, μεταβίβασε τὴν ἐξουσία στὴν Κομμούνα, ἀφοῦ κατάργησε τὴ σκανδαλώδη «ἀστυνομία ἠθῶν». Στὶς 30 ἡ Κομμούνα κατάργησε τὴν στρατολογία καὶ τὸ μόνιμο στρατὸ καὶ τὸν ἀντικατέστησε μὲ τὸν ἔνοπλο λαό. Ἔσβυσε τὰ νοίκια. Ἀποφάσισε νὰ μείνουν στὴ θέση τους οἱ ξένοι ποὺ εἶχαν ἐκλεγεῖ μέλη τῆς Κομμούνας «ἀφοῦ σημαία της ἦταν ἡ σημαία τῆς Παγκόσμιας Δημοκρατίας.

Στὴ 1η τ' Ἀπρίλη ἀποφάσισε νὰ μὴ ξεπερνᾶ ὁ μισθὸς οἱουδήποτε ὑπαλλήλου ἢ μέλους τῆς Κομμούνας τὰ 6. χιλ. φράγκα τὸ χρόνο.

Στὶς 2 τ' Ἀπρίλη χωρίζει τὴν Ἐκκλησία ἀπ' τὸ Κράτος. Ἐθνικοποιεῖ τὴν περιουσία τοῦ κλήρου. Στὶς 3 τ' Ἀπρίλη ἐξαφανίζει τὰ θρησκευτικὰ σύμβολα ἀπ' τὰ σχολεῖα, εἰκόνες, κατηχήσεις, κλπ. Στὶς 6 τ' Ἀπρίλη κάψανε πανηγυρικὰ τὴν καρμανιόλα. Στὶς 12 ἡ Κομμούνα διέταξε τὸ γκρέμισμα τῆς στήλης Βαντώμ, ποὖταν σύμβολο σωβινισμοῦ. Στὶς 16 τ' Ἀπρίλη ἀνετέθηκε σὲ ἐργατικοὺς συνεταιρισμοὺς ἡ ἐκμετάλλευση τῶν ἐγκαταλειμένων ἐργοστασίων καὶ ἡ ἕνωση τῶν συνεταιρισμῶν σὲ ὁμοσπονδία.

Στὶς 16 τ' Ἀπρίλη καταργήθηκε ἡ νυχτερινὴ ἐργασία τῶν ἀρτεργατῶν καὶ στὶς 30 ἀποφασίστηκε ἡ διάλυση τῶν προεξοφλητικῶν γραφείων.

«Καθὼς ἡ Κομμούνα, γραφει ὁ Ἔγκελς, ἀπαρτιζόταν μονάχα ἀπὸ ἐργάτες ἢ ἀπὸ ἀνεγνωρισμένους ἀντιπροσώπους τῆς ἐργατικῆς τάξης οἱ ἀποφάσεις φέρνανε καθαρὰ τὴ προλεταριακὴ σφραγίδα»

Ὅμως σὲ μιὰ πόλη πολιορκημένη δὲν μποροῦσε αὐτὸ τὸ ἔργο παρὰ νὰ κάνει μονάχα τὰ πρῶτα βάματα τῆς πραγματοποίησής του. Καὶ ἀπὸ τὶς πρῶτες μέρες τοῦ Μάη, καθὼς τὰ στρατεύματα τῶν Βερσαλλιῶν πλήθαιναν ἀδιάκοπα, ἡ φροντίδα τῆς ἄμυνας ἀπορρόφησε ὅλες τὶς προσπάθειες.

(τὸ τέλος στὸ ἐρχόμενο)